

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Jana Macharáčková — klavíristka.
Fotografie k článku „Koncert mladých umělců“

DUBEN 1986

Ročník XXVII.

Vážené soudružky a soudruzi, vážení občané,

ve svém novoročním projevu se s. prezident Gustav Husák vyjádřil k volbám do zastupitelských sborů všech stupňů v druhé polovině května 1986.

V tomto období přistoupil Městský národní výbor a Městský výbor Národní fronty pod vedením Městského výboru KSČ k přípravám této významné celostátní politické akce.

Plenární zasedání MěstNV schválilo na svém zasedání v prosinci minulého roku 110 volebních obvodů pro volbu poslanců do MěstNV. Na základě zákona č. 54/71 ČNR navrhl MěstV Národní fronty radě MěstNV 28 okrsků pro volby do MěstNV, navrhl ke schválení 29 okrskových volebních komisí a 110 obvodních volebních komisí a rada MěstNV 19. 2. 1986 tyto dokumenty schválila.

Po jednání se všemi organizacemi Národní fronty v našem městě, projednal a připravuje Městský výbor Národní fronty kandidáty na poslance do MěstNV k registraci. Registraci budou provádět obvodní volební komise dle zákonné normy.

Po průzkumu byl proveden výběr prostorů pro volební místnosti i s potřebným zázemím pro činnost jak okrskových, tak i obvodních volebních komisí, a tyto prostory také schválila rada MěstNV s tím, že budou uvedeny na vyhlášce MěstNV zároveň s jednotlivými okrsky a obvody.

V tomto období připravuje MěstNV sestavení seznamu voličů, kdy po kontrole občanskými výbory budou tyto připraveny pro okrskové volební komise, dále se připravuje předání dekretů a proškolení všech členů okrskových a obvodních volebních komisí. Seznamy voličů budou vyvěšeny ve všech domech našeho města a na MěstNV k nahlédnutí všem občanům. Jedním z hlavních úkolů každé obvodní volební komise je provést registraci kandidáta NF na poslance.

Vrcholí zároveň přípravy veřejných předvolebních schůzí, na kterých budou občané seznámeni s návrhem Volebního plánu NF na léta 1986—91, budou jim představeni kandidáti na poslance do MěstNV a ONV. Lze hodnotit, že organizační přípravy probíhají dle schváleného plánu.

Vážení občané, soudružky a soudruzi, volby proběhnou v období 65. výročí založení KSČ, v období rozpracování závěrů XVII. sjezdu KSČ, ale i v období, kdy lidstvo celého světa intenzivně bojuje za mírové návrhy Sovětského svazu a celé socialistické soustavy. Jsme přesvědčeni, že občané našeho města manifestačním způsobem přistoupí k volebním urnám a tím prokáží svůj vztah ke Komunistické straně Československa, k naší socialistické společnosti a také se přihlásí svým podílem k rozvoji našeho města.

Josef Šimek
tajemník MěstNV

K dubnu — měsíci lesů a zeleně

Platany — zelené klenoty města Hranic

Každý, kdo prochází třídou Sovětské armády směrem k Teplicím nad Bečvou se na chvíli zastaví u tří mohutných listnáčů, které rostou v zahradě před budovou středního odborného učiliště k. p. Sigma. Silný exemplář, rostoucí blíže u silnice jak buk lesní červenolisté formy, dva mohutní jedinci, rostoucí asi 8 m od budovy jsou platany javorolisté, kteří jako kříženci nesou řadu znaků platanu západního. Z nápadných znaků jsou to především silné válcovité kmeny s odlupující se kůrou i ve větvích, dále jsou to nápadně velké tři nebo pětialočné listy, které se na podzim před odpadem zbarvují do zlatova a také kulaté seskupení oříškových plodů rezaté barvy, které vytrvávají na stromech až do jarního rašení listů. O těchto majestátních stromech s rozložitou korunou a různobarevnými kmeny se dovídáme již z básní Homéra. Také Plinius starší se rozepisuje, že „pod košatými platany se konaly hostiny za úpalu slunečního i za deště“ a také v legendách se dočteme, že pod platany na Krétě si miloval Zeus s Európou. V Pompejích se zachovaly malby a mozaiky těchto oblíbených dřevin. Paleobotanika, která se zabývá studiem vyhynulých rostlin, dokládá, že platany rostly i v Evropě a dosáhly svého největšího rozmachu v mladších třetihorách t. j. asi před dvaceti milióny lety, avšak ve střední a severní Evropě nepřežily dobu ledovou a ustoupily do její nejjižnější části.

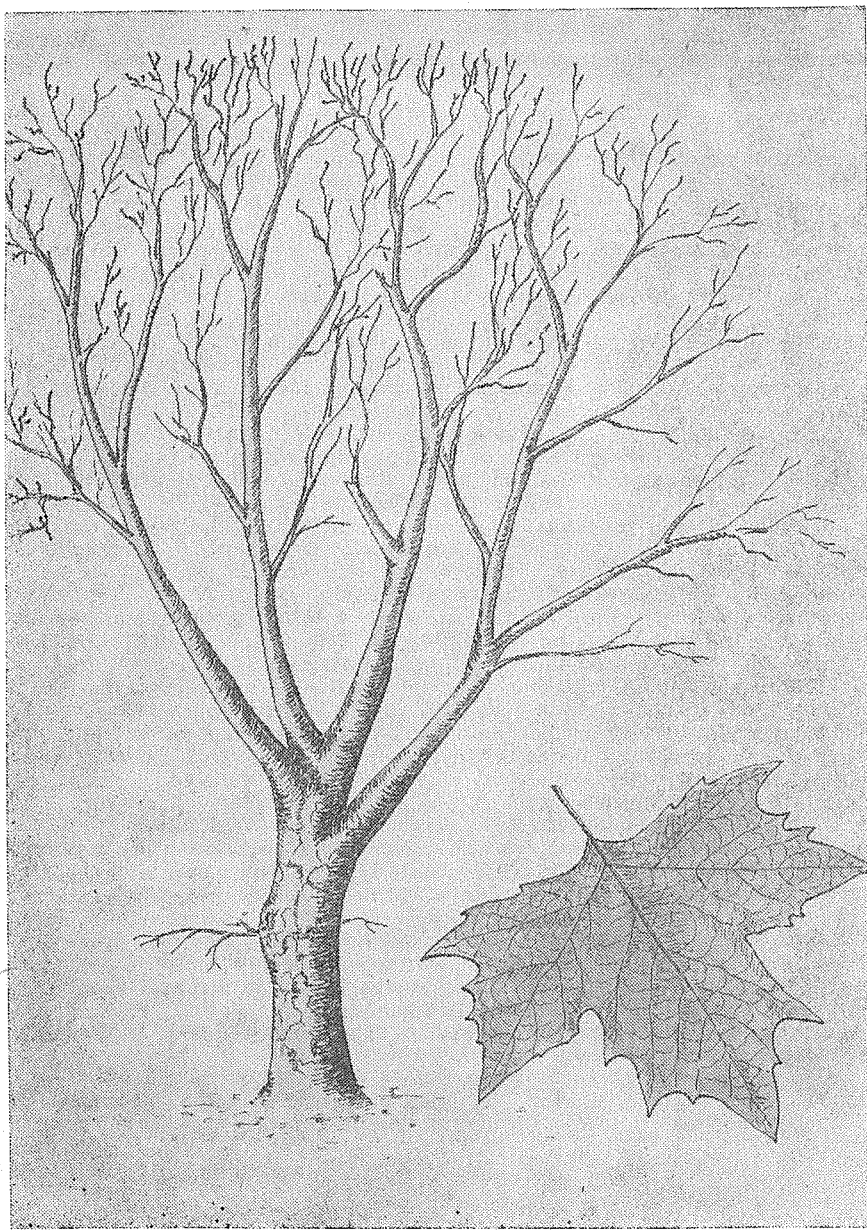
Křížením platanu západního s platanem východním vznikl nový druh zvaný javorolistý pro tvarovou podobnost s listy javorů. Platan západní, který pochází z východní části Spojených států, roste ve své domovině ve smíšených lesích na vlhkých půdách v dolinách řek, zejména Mississippi a Ohia. V roce 1630 byl introdukovan do Anglie a pro jeho dekorativní účinek i širokou použitelnost v okrasném zahradnictví byl dále rozšiřován po celé střední Evropě. K nám byl importován v několika exemplářích a vysazen v roce 1835 do pražské Stromovky.

Občanské veřejnosti je známo, že budova SOU sloužila do přestavby jako nemocnice, která byla otevřena v roce 1891. Bylo šťastným nápadem, že vysazené platany poskytly budově nemocnice žádoucí stín, ochranu před severními větry a pacientům obohacení vzduchu kyslíkem, vůněmi, i osvěžení vzduchu vodními parami, které unikají do ovzduší při transpiraci. Svými velkými a hustě rozloženými listy tlumí hlučnost z okolí pohlcováním dopadajících zvukových vln. Tvoří dodnes potřebnou bariéru hluku, zejména v době svého olistění.

Oba rozložitě platany jsou tvarově zajímavé, poskytují krásu při zastavení a pohledu. První z nich (viz obr.), který roste blíže k centru města, je vysoký téměř 30 m. Jeho průměr v prsní výšce je 118 cm a koruna je v průměru 26 m široká. Hmotnost stromu se odhaduje na 10 m³ o celkové váze i s korunou a kořenovým systémem na 70 t. Druhý z nich, rostoucí směrem k Teplicím, je méně rozvětven, jeho výška je asi 24 m, průměr 108 cm s korunou o průměrné šířce 22 m. Oba platany jsou stejně staré a jejich výsadba je vázána s rokem ukončení výstavby tehdejší nemocnice. Vzhledem k tomu, že platany velmi rychle rostou a byly vysazeny — jak bylo tehdy zvykem — jako velké odrostky, je předpoklad, že jejich stáří těsně přesáhlo sto let.

Oba platany jsou chráněny podle zákona č. 40/1956 Sb. a jsou označeny tabulkou „Strom chráněný státem“. Za století potěšily svoji krásou i užitek tisíce občanů, návštěvníků a také ještě dlouhá desetiletí potěší několik dalších generací.

ing. Vojtěch R i c h t á r, CSc.

Obrázek kreslil Martin Pazdera

Jaroslav Rychlý

Z historie tělovýchovy a sportu v Hranicích

Tělovýchova mezi dvěma světovými válkami 1918 — 1937

Jednota Orel

Po první světové válce byla v Hranicích znovu založena jednota Orel 28. října 1919 a náležela do II. okrsku orelské župy Bauerovy. Starostou byl Ladislav Bublek, jednatelem Jan Krutílek. Duší spolku byl neúnavný orelský pracovník František Králík.

Cvičilo se v tělocvičně obecné školy u fary. Cvičila se prostná, stanovená ústředím Orla, cvičení na nářadí a hry. V prvním roce byl stav členstva: 32 mužů, 21 žen, 18 dorostenců, 19 dorostenek, 40 žáků, a 37 žaček.

První veřejné cvičení hranického Orla byla roku 1921. Cvičilo se na Staré střelnici. Před veřejným cvičením si členstvo svépomocí upravilo cvičišť. V den veřejného cvičení se členstvo v kroji i občanském úboru zúčastnilo služeb Božích a pak byly dopoledne zkoušky. Odpoledne prošel městem průvod z ulice 1. máje na Starou střelnici. Cvičící šli v průvodu buď v slavnostním nebo v cvičebním úboru. Mnozí členové šli v národních krojích, čímž získával průvod na malebnosti. Na cvičišťích se cvičila nejdříve prostná všech složek a cvičení na nářadí. Po programu byla volná zábava.

V létě se cvičící složky Orla zúčastnily veřejných cvičení v okolních vesnicích. V zimě se členové jednoty scházeli v místnosti hostince „U stařenky“. Později byly pronajaty místnosti ve spolkovém hotelu, kde se také hrávalo divadlo, pořádaly besídky, akademie a taneční hodiny. Ve spolkových místnostech se scházela orelská mládež, která zde provozovala svou bohatou činnost.

V roce 1922 se jednota připravovala na I. slet Orelstva v Brně. I když prověřovací zkoušky byly přísné, jel na slet do Brna zvláštní vlak i se cvičícími z okolních jednot. Před sletem v Brně se cvičenci zúčastnili cvičení v Uherském Hradišti.

V roce 1926 zakoupila jednota dům „Černý orel“, který byl svépomocí do roku 1928 přestavěn. Byl postaven sál s jevištěm a spolkové místnosti. V sále se hrálo kino a divadlo. Každý člen odpracoval na přestavbě dobrovolně 200 hodin a upsal určitý podíl na hotovosti. Pracovalo se s velkým nadšením a mnoho členů odpracovalo hodně přes 200 hodin zdarma.

Rok 1929 byl rokem Svatováclavských dnů Orelstva v Praze. Hranická jednota vyslala do Prahy zvláštním vlakem velký počet cvičenců, kteří se po celý rok na toto cvičení horlivě připravovali.

Mimo prostná pěstovala se v Orle i lehká atletika, ve které soutěžilo jak družstvo, tak i jednotlivci. Družstvo ping-pongu dosáhlo na turnaji v Drahotuších 2. místo.

Dne 4. června 1933 byl v Hranicích župní slet Orelské župy Bauerovy. Tento slet svědčil o vyspělé organizaci hranického Orla, protože při něm cvičilo 1 322 cvičících, v průvodu šlo 2 172 osob, z toho krojovaných bylo 1 402. Cvičilo se v hranickém parku za Bečvou.

21. září 1933 se účastnila orelská jednota společně se Sokolem a DTJ Hranice Dne brannosti v Teplicích. A o rok později se konal 21. září 1934 sraz branných oddílů Orla na náměstí, kde byl tábor lidu se slibem účastníků bránit republiku do posledních sil.

V roce 1937 se ještě více prohlubovala branná činnost Orla. Byla to účast na Zborovských oslavách, kde na posádkovém cvičišti cvičili Orlí s puškami. 23.

května 1937 pořádal branný odbor okrsku Orla opět náhlý sraz, při němž branných závodů se zúčastnilo 5 družstev. Nescházela tentokrát ani četa cyklistů.

Divadelní odbor v posledních letech před okupací sehrál hry: Nezapomeň, Kukačku, Odtroubeno a Újezdské kasárny. Nezapomnělo se ani na mikulášskou nadílku pro žactvo.

Dělnická tělocvičná jednota v Hranicích — DTJ Hranice

Nemluvíme-li o „Lassale“ před první světovou válkou, byla DTJ Hranice založena r. 1919 a její zakládající členové byli: Vaverka, Fučík, Haviger, Hanzlián, Jakubka, J. Králová, Kořínek, Pop. Prvním starostou DTJ byl Vaverka, náčelníkem Fučík a náčelnicí Klézová. Prvotně se cvičilo v sále v I. poschodí restaurace u Weissbrodů (dnešní zeměd. učiliště u kina Svět). Členů bylo jen málo a pro začátek tento sál postačoval. Později při růstu členů uvažovalo se o větší místnosti a ta byla nalezena v budově reálného gymnasia v Hranicích. Z třídních bojů, které byly v obecní radě mezi vládnoucí buržoazní třídou a socialisty, vzešel zákaz cvičení v gymnasiu a městská rada na zákrok zástupců soc. dem. strany přidělila DTJ tělocvičnu v bývalé německé škole na Motošíně. Tam se cvičilo až do roku 1928, kdy byla postavena hranická sokolovna.

To se přestěhoval Sokol z tělocvičny měšťanských škol do svého stánku sokolovny a DTJ do měšťanských škol. Tím začal pro DTJ čilejší ruch. Verejná cvičení se odbývala na Staré střelnici.

Po Vaverkovi zastávali funkci starosty: Ševčík, vedoucí plynárny, pak Liška, prof. gymnasia, po něm převzal funkci starosty Josef Jakubka a nejdéle tuto funkci zastával Vladislav Damek.

V DTJ byly založeny i jiné odbory jako divadelní, skautský, házená. Již v roce 1919 sehrál div. odbor jednoty dvě divadelní hry: Bartoš Turanský a České srdce, které měly na tehdejší dobu velký úspěch. Také bylo mezi jinými sehráno Jiříkovo vidění. Rovněž kabaretní odbor vyvíjel svou činnost. Pořádá každoročně Josefovské večírky, mikulášské a silvestrovské zábavy s bohatým programem. Tyto večírky byly velmi oblíbené hranickými občany.

Skautský odbor vedl Antonín Kubeš a Josef Dorňák. Největší činnost vyvíjela házená, o níž budeme hovořit samostatně v kapitole české házené.

Jednota proletářské tělovýchovy v Hranicích.

V roce 1927 vznikla v Hranicích Jednota proletářské tělovýchovy. Ustavující schůze se konala 12. června 1927 v hostinci u Hrabovských. Předsedou byl zvolen Vojtěch Král, jeden ze zakladatelů místní organizace KSČ v Hranicích, místopředsedou Karel Tomečka, jednatelem Jan Hantek vychovatelem, Theodor Haviger, náčelníkem Josef Enegl. Podle stanov byla jednota spolkem nepolitickým, který sdružoval pracující lid bez rozdílu národnosti, náboženství a povolání za účelem provozování všech druhů tělocviku, sportu, skautingu a mravní výchovy všech příslušníků. Jednota proletářské tělovýchovy v Hranicích se přihlásila za členu okresu proletářské tělovýchovy v Přerově a Federace proletářské tělovýchovy v Praze.

Činnost jednoty byla brzy vážně narušena pronásledováním představitelů KSČ, takže např. Vojtěch Král byl již v roce 1928 nucen opustit Hranice. Úřady, které sledovaly činnost spolků, snažily se každý spolek, který nevyvíjel plnou činnost, prohlásit za zaniklý. Proto také v roce 1932 zjišťuje zemský úřad v Brně, zda jednota proletářské tělovýchovy v Hranicích dosud existuje. Aby nemohl být spolek zrušen, byla svolána na 28. března 1932 valná hromada, na níž byl novým předsedou zvolen Ladislav Beránek. Jednota, která měla tehdy asi 20 členů, ne-

mohla si potom obnovit činnost, protože jí městská školní rada nepovolila cvičit v žádné školní tělocvičně.

Při nové vlně perzekuce dělnického hnutí se Ladislav Beránek vzdal na jaře 1933 funkce předsedy a Jednota pak byla zemským úřadem v Brně 29. května 1934 prohlášena za zaniklou.

Hranický skauting

Na podzim roku 1920 vznikla v dorostu hranického Sokola myšlenka objednat v Praze několik knih, které popisovaly způsob skautské výchovy mládeže. Knihy ovlivnily několik chlapců tak, že požádali vojenského ekademika V. Hrubše (spolupracovníka zakladatele čs. skautingu prof. A. B. Svojsíka), aby jim dal vysvětlení o této nové výchově. Zanícení chlapci se plně zaujali pro tuto výchovu, utvořili samostatnou organizaci, která se mládeži velmi líbila a rychle přibývali noví členové.

Hlavní činnost se projevovala pořádáním vycházek, na kterých se učili znát přírodu, prováděli prakticky části různých zkoušek a hlavně se věnovali různým skautským hrám, které blahodárně působily na tělesný stav hochů.

V jarních měsících roku 1921 došlo také k organizování skautek pod vedením Olgy Cigánkové a profesorky Kottové. Prvním okresním zpravodajem pro chlapce v té době byl profesor Kott.

V říjnu 1921 byl založen druhý oddíl skautů s vedoucím Vlad. Hrubšem. V tu dobu byl požádán MUDr. Zdenko Štekl, aby převzal funkci okresního zpravodaje a tím byl získán pro tuto práci vzácný člověk, který mládeži dobře rozuměl a plně ji podporoval po všech stránkách.

Jelikož skautská výchova dávala mládeži to, po čem toužila — život v přírodě, kamarádského ducha, pospolitost, mírumilovnost a služby bližšímu — získala tato organizace u hranické veřejnosti stále větší oblibu. V březnu 1922 byl založen klub Old—boys, který sdružoval skauty nad 18 let s prvním vedoucím voj. akademikem Ant. Zachařem. V červnu 1922 byla pro nejmladší chlapce založena Vlčata pod vedením Vojt. Špotze.

V roce 1933 na světovém sjezdu (Jamboree) v Maďarsku vystoupili hraničtí skauti zatančením České besedy s poštorskou kapelou před 150.000 diváky a sklídili veliký potlesk. V roce 1935 byli na Slovanském sjezdu skautů ve Spale v Polsku a u Baltského moře v Gdyni a dalších polských městech. Na světový sjezd skautů, který se konal v roce 1947 ve Francii, byli vysláni 3 chlapci z Hranic.

Tělovýchovná a sportovní činnost hranických skautů byla všestranná. Největšího úspěchu docílovali v lyžařském odboru Old—skautů, který byl založen v roce 1927. V roce 1929 byl založen rohovnický odbor skautů Hranice. Z toho se vyvinul později těžkoatletický odbor skautů, kde byl pěstován box, řeckořímské zápasy, volný styl a jiu—jitsu.

Kapitolky z topografie města Hranic

PhDr. Bohumír Indra

DŮM ŠATÁNKOVSKÝ čp. 73 NA NÁMĚSTÍ U RADNICE nyní prodejna drogerie

Nejstarším doloženým držitelem tohoto kdysi velkoměšťanského právovárečného domu byl v r. 1559 PETR VLACH, člen družiny vlášských zedníků a kameníků, kteří přišli do města v padesátých letech 16. století a pracovali tu na stavbě a kamenické výzdobě nového renesančního zámku Jana Kropáče z Nevědomí, při-

stavěného k starému pernštejnskému gotickému hradu. Pracovali také na přestavbě a výzdobě měšťanských domů a šlechtických tvrzí v širokém okolí města. Petr Vlach koupil dům od Jana Beránka, přestavěl jej a držel až do své smrti r. 1572. Patřila mu též velká zahrada na předměstí. Na jeho pozůstalost vznesli kromě jiných věřitelů své nároky též jeho druhové a krajané Benedikt Vlach a Jiřík Vlach z Potštátu, pracující tam zřejmě na renesanční přestavbě zámku. Syn Petřův, Jan Vlach pobýval v osmdesátých letech již v Odrách, kam mu byly posílány peníze po otci. Pozůstalý dům koupil měšťan MARTIN JIŘÍKŮ, ale už r. 1575 jej prodal se vším příslušenstvím za 600 zlatých PAVLOVI ČERNOTSKÉMU. Po brzké jeho smrti prodal r. 1586 jeho bratr Jan na místě sirotkův dům s dvěma zahradami na Přisadách a na Pstruhovsku (!) za 700 zl. panskému sládkovi MATOUŠI BELMONOVI. Ten zůstal údajně dlužen hranické vrchnosti Janu Jetřichovi z Kunovic 328 zlatých, proto zmocnil pan Jetřich r. 1602 jako věřitel po smrti Belmonově, tehdy již pán na Uherském Ostrohu a Novém Světlově, svého bývalého správce hranického panství Pavla Bělotínského z Bělotína, měšťana a radního města Hranic, k prodeji sládkova domu. Šenkovní dům byl podle testamentu prodán za 900 zlatých soukenickému mistru PAVLOVI HRUŠKOVI, který si vzal Belmonovu vdovu Dorotu za ženu. Jan Jetřich odvedl svou pohledávku na domě k vyběrání městu, jemuž sám dlužil vyšší částku peněz.

V roce 1618 po smrti Hruškově prodal městský úřad na místě pozůstalých sirotků a věřitelů dům se vším příslušenstvím, s pasekou, zahradou se stodolou a druhou zahradou na Malém Farářství za 1000 zl. soukenickému mistru TOMÁŠI ŠATÁNKOVI, tehdy asi čtyřicetiletému. Šatánek se účastnil jako tvrdý evangelík odboje města Hranic proti císaři a nové vrchnosti města, olomouckému biskupovi — kardinálu Dietrichštejnovi. Po dobytí města Hranic r. 1626 evangelickými vojsky dánskými a Mansfeldovými pomáhal aktivně upevňovat panství Dánů na severovýchodní Moravě a ve Slezsku. Na jaře příštího roku 1627, když k Hranicím přitáhla císařská vojska, oblehla a dobývala město, řídil obranu města, očekávaná vojenská pomoc dánských vojsk z Opavska se však nedostavila, obrana města byla zlomena. Po dobytí města byl Šatánek spolu s jinými měšťany uvězněn a po prokázání viny odsouzen pro velezradu k trestu smrti stětím. Podle ortelu byl vedle měšťana Lukáše Kremze druhým nejbližším rádcem velitele obrany města proti císařským, bělotínského fojta Jana Brustmana, zahynulého při obraně města, někdejšího císařského důstojníka a později panského správce hranického panství za Václava Mole z Modřelic. Šatánek sloužil mu za capriola. Vozil mu zprávy z Opavy, hlavního stanu dánských vojsk, vyjížděl na výzvědy, zúčastnil se také vojenských štráfů hranické posádky na biskupské statky a pomáhal odvážet obilí z kelčského panství, patřícího olomouckému biskupství. **Měl být stát u pranýře na náměstí jako Adam Burkeš, starší purkmistr města v r. 1626, odsouzený na smrt za otevření bran, města nepříteli, měšťan Lukáš Kremz, lejtenant a pravá ruka bělotínského fojta a jiní přední rebelanti, dostal však před popravou milost. Polovina statku a jmění byla mu však konfiskována a prodána a on sám zakován na rok do železných pout a odsouzen na těžké práce.** Před povstáním patřil Šatánek k nejmávanějším mistrům hranického soukenického cechu. Majetek a přestup na katolickou víru zajistily mu i po konfiskaci a potupném trestu vážnost a úctu spoluměšťanů. V daňovém soupisu obyvatel města z března 1644 je uvedeno, že se živí soukenickým řemeslem, má 3 krávy, na polích neměl však nic osetého. Přežil ženu i děti a zemřel ve věku 70 let dne 24. července 1650.

Jeho druhá žena, vdova Marta, odvedla r. 1653 zaplacený dům v ceně 100 zl. svému novému manželovi DOMINIKU SKOČOVSKÉMU. Ten prodal šenkovní dům r. 1666 za 600 zl. mladému mydlářskému mistru JANU ZACHEUSOVI, nevlastnímu synu hejtmana hranického a lipnického panství Jana Jiřího Condilluse Svitavského ze Svitav. Zacheus byl synem zemřelého městského písaře v Čáslavi v Čechách,

Dům čp. 73 na náměstí u radnice po renovaci.
Foto: M. Hlubinková 1984

jehož vdovu Salomenu si vzal Condillus za ženu. Zacheus, který se rok předtím oženil v Hranicích s Marianou, dcerou měšťana Jiříka Kunčického, měl v domě mydlářskou dílnu s výrobou lojových svíček, zemřel však již r. 1680 ve věku 46 let. Jeho vdova Mariana, která měla dům připsaný na sebe, odvedla jej r. 1684 svému manželovi mydlářovi ANTONÍNU DEMLOVI. Ten měl dům skoro 50 let a odkázal jej testamentem svým dětem a druhé své ženě Anně.

Poněvadž dům po smrti Demlově nebyl udržován, přišel na zkázu. Domovní štít spadl, také klenutí na poddomí se zřítilo, magistrát města prodal proto r. 1730 zpuštěný dům za 500 zlatých říšských sklenářskému mistru MARTINU KÖNIGOVI, manželu Demlovy vdovy, s povinností, aby dům stavěl na svůj náklad. König opravil podloubí domu, postavil novou průčelní zeď domu se štítem a r. 1732 dům prodal za 652 zl. lazebnickému mistru a městskému chirurgovi FRANTIŠKU ŠMACHOVI, synu dlouholetého prvního purkmistra města Baltazara Šmacha. Koncesi mu vymohl otec r. 1727 po smrti městského lazebníka Sebastiáná Kulíška. Městský lazebník a chirurg vykonával ve městě a pro celé okolí všechny lékařské zákroky a medikamentní léčení nemocných, v Hranicích nebylo tehdy jiného lékaře ani lékárníka. Nový držitel domu zemřel však již r. 1734 ve věku pouhých 29 let, a odkázal dům svým malým dětem Františkovi a Beatě. Vdova Terezie, dcera předního měšťana Františka Andrlého, odvedla dům na dobu 14 let do plnoletosti dětí svému manželovi FRANTIŠKU HALLOVI, městskému sládkovi. V r. 1749 převzal dům za 820 zl. hotově zaplacených řeznický mistr IGNÁC KUBÍČEK, který si vzal dceru Šmachovu Beatu za ženu. V této rodině pak zůstal dům na 130 let. R. 1790 jej převzal syn František Kubíček, též řeznický mistr, rodiče si však vyměnili doživotně světnici na dole a společné užívání hůry a sklepa. Dům dostal r. 1771 při číslování domů popisné číslo 68, při novém číslování všech domů ve městě i na předměstí r. 1804 čp. 73. V r. 1832 odstoupil druhý Kubíček dům včetně dvou pasek v úhrnné ceně 2 000 zlatých svému synovi Františkovi Kubíčkovvi, rovněž řeznickému mistrovi a jeho ženě. Vyměnil si však pro sebe a ženu doživotní bezplatné užívání horní světnice, dolní přední světnice, ve stáji místo pro 3 krávy, prostřední sklep, kus sýpky a na dvoře místo pro uložení dřeva a pro prasečí chlívek. Po smrti třetího Kubíčka byla jeho polovina domu připisána vdově Karolině Kubíčkové. Současně byla soudně stanovena nová odhadní cena domu na 4 067 zlatých rakouské měny.

Jednopatrový dům s domovním podloubím koupila r. 1879 za 4 000 zlatých TEREZIE HUGOVÁ, r. 1883 byl však přestavěný dům se zazděným podloubím a novým klasicistním domovním průčelím v ceně 10 950 zl. zapsán FRANTIŠCE FORSTEROVĚ, vdově po knihařském mistru a hranickém knihtiskaři Šimonu Forsterovi. Její otec Antonín Orlík si za půjčku peněz knihovně zajistil doživotní užívání bytu v prvním poschodí domu.

Františka Forsterová si zřídila v přízemí domu krám s krátkým střížným zbožím a vedla jej až do první světové války. Po ní patřil dům za první republiky její dceři MARIÍ FORSTEROVĚ, později provdané BENISCHOVĚ. Její manžel, hranický advokát JUDr. Otto Benisch, byl až do okupace posledním zástupcem židovské náboženské obce v obecním zastupitelstvu města Hranic. Pro nežidovský původ manželky nebyl deportován nacisty do vyhlazovacích táborů smrti, ale zařazen dočasně do pracovního tábora, později až do osvobození vystaven s manželkou všem nacistickým šikanám a omezením. Dr. Benisch, nar. 1884, zemřel v Hranicích r. 1953.

V posledních letech byl dům zcela renovován a v jeho nově upravených přízemních prostorách je nyní umístěna prodejna drogerie.

Prameny: Purkrechtní a pozemkové knihy města Hranic, Okres. archiv Píerov, prac. Lipník n. B. Farní matriky města Hranic, archiv velkostatků Hranice, Státní archiv Opava, prac. Olomouc a Janovice u Rýmařova. Fotoarchiv Krajského střediska státní památkové péče v Ostravě.

ZA LADISLAVEM TŠPONEM

Hudebníci smyčcového orchestru SK ROH Hranice se dne 12. února t. r. rozloučili v obřadní síni přerovského hřbitova se svým dlouholetým spoluhráčem, houslistou Ladislavem Tšponem. Jeho odchod ve věku nedožitých 79 let je velkou ztrátou i pro hranický hudební život, se kterým byl zesnulý těsně spjat.

Láďa Tšpon byl blízký většině hranických muzikantů, i když na zkoušky a vystoupení dojížděl z Přerova. Vždyt mnozí z nich se s ním setkávali již před válkou v lázeňském orchestru, vedeném kapelníkem Rudolfem Klívarem. Prožili s ním léta uměleckých úspěchů od osvobození až do poloviny šedesátých let, kdy orchestr zanikl. Ladislav Tšpon však navázal s hranickými hudebníky opět spolupráci v roce 1979, kdy vznikl nový smyčcový orchestr Sdruženého klubu ROH. Působil v něm jako první houslista a ještě v prosinci minulého roku s tímto orchestrem hrál v Teplicích n. Bečvou.

Když hudebníci chtějí dát některému svému kolegovi to nejvyšší ocenění, říkájí — to byl „pan muzikant“. A Ladislav Tšpon takovým muzikantem skutečně byl. Ale byl i vynikajícím člověkem s vlastnostmi, které jsou pro tento ušlechtilý umělecký zájem nezbytné: přesnost, důslednost, spolehlivost a především smysl pro humor a vtip, který je kořením každé činnosti, především zájmové, a který každý kolektiv stmeluje. Tak jsme ho všichni znali, proto jsme ho měli rádi. Těžko se smiřujeme s tím, že se již nikdy mezi námi neobjeví jeho drobná postava se stále usměvavou tváří, že se už nikdy neozvou ušlechtilé zvuky jeho houslí v sólových partech nejrůznějších skladb. Avšak v našich srdcích a myslích zůstane na kolegu, houslistu Láďu Tšpona trvalá vzpomínka.

O. Kubíček

Z činnosti ZO ČSČK Hranice — sever.

V lednu se sešli členové ZO ČSČK Hranice — sever na své hodnotící schůzi. Výbor ZO mohl s radostí seznámit své členy se skutečností, že ZO splnila a také překročila své závazky, uzavřené na počest 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Všechno, co naše ZO běžně dělá ve prospěch města i společnosti, považujeme za samozřejmost. Chtěli jsme tedy slavné výročí osvobození oslavit něčím navíc, uzavřeli jsme proto mimořádný závazek „40 konkrétních činů“. I když to byl úkol nelehký, díky obětavosti našich členů jsme závazek splnili.

V letošním roce, kdy se koná XVII. sjezd KSČ, kdy oslavíme 65. výročí založení KSČ a kdy se konají v našem státě volby do všech zastupitelských orgánů si naše ZO znovu rozšířila svůj závazek, uzavřený na počest XVII. sjezdu KSČ o 17 konkrétních bodů.

V poslední době se stále více hovoří o nutnosti ochrany přírody a životního prostředí. Lidé na celém světě si uvědomují, že směr, kterým se vyvíjí současná lidská civilizace, může vést k neblahým koncům pro všechno živé na zemi, člověka nevyjímaje. Protože péče o životní prostředí je úkol celospolečenský a je středem zájmů všech organizací NF, tak také ČSČK vychází v péči o životní prostředí z dlouholetých zkušeností svých členů. Proto naše ZO mimořádný závazek zaměřila tímto směrem a všech 17 bodů se týká životního prostředí. Mezi jiným uzavřeli jsme dohodu s lesním závodem na výsadbu lesních stromků, budeme pečovat o čistotu zrušeného náhonu od městské části Velká až po viadukty, vyčistíme v našem obvodu potok zv. Šovejda, budeme provádět dohled nad zahrádkářskou kolonií za viadukty, aby odpadky byly vyváženy jen na určené místo.

Máme vyhlédnuty lesní studánky o které budeme pečovat, zaměříme svou pozornost na povolenou skládku za viadukty, aby se tato nerozšiřovala o nežádoucí plochy, budeme dohlížet, aby se v našem obvodu neobjevovaly divoké skládky.

Každý člen naší ZO odevzdá navíc 10 kg druhotných surovin a 1 králíčí kožku.

Do všech akcí v péči o životní prostředí zapojíme také naši dorostovou skupinu ze ZŠ na Struhlovsku.

Cílem činnosti ZO ČSČK Hranice — sever v tomto směru je zdravotně preventivní zaměření a ochrana zdraví všech občanů. Vždyť jenom ve zdravém prostředí mohou vyrůstat zdraví lidé.

L. Číhalová

Životní jubilea občanů našeho města v měsíci d u b n u 1986

75 LET

Michálková Květoslava, Hranice, Struhlovsko 1411

Kokta Jan, Hranice, Revoluční nám. 11

Jalůvka Rudolf, Hranice, Přátelství 1369

Sehnoutková Růžena, Hranice, Komenského 604

Čechová Františka, Hranice, J. K. Tyla 403 — Drahotuše

Brychtová Marie, Hranice, Olšovec 41

80 LET

Štěpaníková Marie, Hranice, Jungmannova 1805

Haviger Karel, Hranice, Polní 1190

Kosková Anděla, Hranice, Galašová 1741

Kašpárková Anna, Hranice, Jungmannova 1805

Eliáš Emil, Hranice, Potštátská 650

Krbečková Zdeňka, Hranice, Hromůvka 1519

Šafařík Jiří, Hranice, Olšovec 22

85 LET

Machálková Matylda, Hranice, Čs. armády 184

Dokoupilová Ludmila, Hranice, Trávnická 195

Hlavica Stanislav, Hranice, J. z Poděbrad 1266

90 A VÍCE LET

Králová Marie, Hranice, Struhlovsko 1499, 90 let

Fischerová Věnceslava, Hranice, Hromůvka 1520, 91 let

Kajnarová Marie, Hranice, Hřbitovní 482, 94 let

Sbor pro občanské záležitosti při radě MěstNV Hranice přeje všem jubilantům dobré zdraví a hodně životní pohody do dalších let.

V měsíci lednu, únoru 1986 byly do svazku obce slavnostně přivítány v obřadní síni MěstNV v Hranicích za účasti rodinných příslušníků, zástupců závodů a OV tyto děti:

Zdeněk Pokorný
Dušan Kačík
Tomáš Hradil
Diana Trnová
Naděžda Tumpachová
Aleš Kelnar
Alena Vanduchová
Lucie Kutá
Jana Cichrová
Aleš Obručník
Michal Přikryl
David Hrubý
Josef Petrák
Josef Pajunčík
David Macháň
Jana Kopřivová
Martina Žakovčíková
Hana Tymlová
Petra Ančincová
Libor Fišer
Petr Málek
Robin Tomáška
Martin Novák
Andrea Kajnarová
Petra Kuchyňková
Jan Schovánek
František Mikuš

Jan Hynčica
Barbora Křížková
Veronika Jančová
Lenka Snášelová
Jaroslav Špunar
Romana Koblihová
Lucie Doleželová
Dušan Mrkva
Martin Svítek
Tomáš Kratochvíla
Růžena Pospíšilová
Marie Macháčová
Jana Červeková
Petra Svehlíková
Sabina Wolframová
Pavla Mansbartová
František Štainer
Martina Uřinovská

Sbor pro občanské záležitosti rady MěstNV v Hranicích přeje všem novým občánkům hodně zdraví, lásky a spokojený život v míru.

HRANICE V LITERATUŘE

Koncem února letošního roku vydal Čs. spisovatel slovníkovou příručku „Čeští spisovatelé 20. století“. Připravil ji kolektiv pracovníků brněnského Ústavu pro českou a světovou literaturu, vedený Milanem Blahynkou. Volně navazuje na dříve publikovaný svazek „Čeští spisovatelé 19. a počátku 20. století“.

V této práci, která zahrnuje 270 českých autorů, jsou někteří, jejichž život a tvorba mají vztah k našemu okresu i našemu městu. Jsou to přerovští rodáci Oldřich Mikulášek a Josef Kainar. Jaroslav Durych, který v Přerově působil jako lékař, Jaroslav Kratochvíl a Jarmila Urbánková v Přerově studovali, Vladimír Körner prožil mládí v Uhřetichách u Kojetína.

Nás ale nejvíce zajímají osobnosti spisovatelů, kteří mají vztah k Hranicím. Je to Jaroslav Matějka a Josef Frajs. Z poměrně rozsáhlých informací vyjímáme ze sborníku některá zajímavá fakta o těchto spisovatelích.

JAROSLAV MATĚJKA (nar. 1927). Dvojdómý autor, jednak historik novodobých politických dějin a životopisec významných politických osobností, jednak od 70. let i osobitý prozaik s darem jadrného vyprávěčství, také filmový scénárista.

Byl tajemníkem akčního výboru NF v Hranicích, kde od osvobození studoval na vyšší lesnické škole a maturoval v roce 1949. Jeho beletristické dílo si můžeme připomenout nedávno vysílaným filmem „Náš dědek Josef“, který byl natočen podle stejnojmenné předlohy.

Stejně známé jsou mezi čtenáři i další tituly — „Rodáci a odrodilci“ a přímo navazující román „Kam jdete, rodáci“.

JOSEF FRAIS — prozaik, který vstoupil do literatury koncem 70. let a hned zaujal neokázalým, svěžím pohledem na dělníka dnešních dnů, vykreslením přímých lidských typů i bohatým jazykem.

Narodil se 24. 1. 1946 v Hranicích. Po vyučení horníkem v Havířově zůstal krátkou dobu u své profese a vztah k hornické práci zachytil ve svých dvou nejúspěšnějších dílech „Muži z podzemního kontinentu“ a „Šibík 505“. Později vystřídal množství zaměstnání a zkušenosti z nich zužitkoval ve svých dalších pracích, např. v novele „Narozeniny světa“ a „Den, kdy slunečnice hořely“. Hranice oslavil v opožděně vydané prvotině „Válka mezi labutěmi“.

V. V.

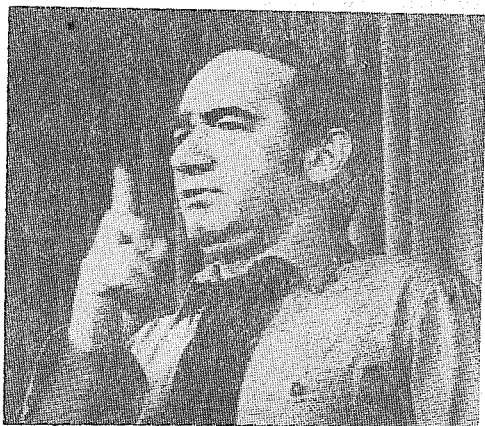
Herec Jan Faltýnek

v programu SK ROH

Sdružený klub ROH uvádí
zájezdový pořad pražské VIOLY

POŽÁR

V pondělí 21. dubna v 19.30 hod.
v sále SK ROH!

Nový pořad Jana Faltýnka „Požár“ je sestaven ze vzpomínek a událostí odehrávajících se v divadle a jeho zákulisí, z několika povídek klauna Leonida Jengibarova a ze směsice písní českých autorů. Jejich instrumentální doprovod je v rukou Martina Mláčka — kytaristy a hráče na banjo a Faltýnka — klavíristy.

Cena pořadu tkví především ve schopnosti Jana Faltýnka oslovit diváka přímo a upřímně, a bez herecké tendence cokoliv předstírat a schovávat se za postavu. Pořad je pro vnímatele kterékoliv věkové i sociální kategorie nenáročný, odpočinkový. Scénář sestavil Jan Faltýnek, režii má zasloužilý umělec Evžen Sokolovský.

KONCERT MLADÝCH UMĚLCŮ

Kruh přátel hudby při SK ROH v Hranicích uzavře předplatitelský koncertní cyklus sezóny 1985—86 „koncertem mladých umělců“, který se bude konat dne 7. dubna 1986 v sále Lidové školy umění. Našemu publiku se představí klavíristka Jana Macharáčková a houslista Ivan Zenatý, který přednese svůj program za klavírního doprovodu Jaroslava Koláře.

JANA MACHARÁČKOVÁ, jejíž fotografii přinášíme na titulní straně Zpravodaje, se narodila v r. 1961. Klavírní hře se začala učit na Lidové škole umění v Gottwaldově. Konzervatoř vystudovala v Praze u prof. Kameníkové. V roce 1980 byla přijata na hudební fakultu pražské AMU, kterou absolvovala v letošním roce. Během studia spolupracovala se souborem Canticum Pragense, se kterým navštívila Paříž. Nyní působí pedagogicky na pražské konzervatoři a je sólistkou symfonického orchestru v Gottwaldově.

IVAN ZENATÝ se narodil v roce 1962 v Lomnici nad Popelkou. Zde začíná v devíti letech hrát na housle v Lidové škole umění a ve třinácti letech se stává žákem prof. Nory Grumlikové, u které později studuje na pražské konzervatoři a AMU. Prostřednictvím letních houslových kursů ve Wiemaru také studoval u předních zahraničních pedagogů — André Gertlera (Belgie), Vladimíra Mulinina a Igora Bezrodného (SSSR). Získal ceny v mnoha domácích soutěžích jako je Kociánovo Ústí nad Orlicí, Beethovenův Hradec nad Moravicí, Duškova Bertramka v Praze, Ševčíkův Písek. Jeho doposud největším úspěchem je účast na finále VII. mezinárodní houslové soutěže P. I. Čajkovského v Moskvě (1982), kde na svém závěrečném vystoupení přednesl za doprovodu Státního akademického symfonického orchestru SSSR houslové koncerty P. I. Čajkovského a Jeana Sibelia. Byl pozván k hostování jako sólista našich předních orchestrů a poskytl nahrávky Čs. rozhlasu a Čs. televizi.

Mladí umělci přednesou na koncertu v Hranicích program z děl W. A. Mozarta, L. Janáčka, S. Prokofjeva, G. Tartiniho, B. Bartóka a Pabla de Sarasate.

E H

VLADIMÍR MIŠÍK a nová skupina ETC

Vladimír Mišík patří k umělcům, jehož jméno se stalo v určitém hudebním žánru pojmem. Je skladatel, textař, hráč na kytaru, flétnu, foukací harmoniku, conga, ale popularitu získal především jako zpěvák. Chce zpívat jen sám sebe a svou pravdu, třeba neefektivně a nemódně.

Znamená mnoho pro začátky československého beatu. Spolupracoval se skupinami Matadors, Komety, Fontana, Flamenco, Formace, Blue Effect, Energit, ale hlavně s neznámější ETC. V sedmdesátých letech vydává se skupinou Flamenco známé album „Kuře v hodinkách“, kde se objevují tři jeho písně s Kainarovými

texty. Zvláště píseň Já a dým patřila k nejvýraznějším a nejvíce také znamenala pro jeho budoucnost.

V dalších letech se V. Mišík spolu s V. Mertou a V. Padrůnkem dobírá na improvizovaných hudebních bluesových večerech k samé podstatě blues. Z jejich hudby číší radost, dostali se s ní nad všechno, co je tíží, získali svůj moudrý nadhled. Od blues už byl jen krok k vlastnímu vyzrálému hudebnímu projevu i stylu, jenž se založen na silné zpěvákově osobnosti i výborných hudebních nápadech. V ETC a na jeho deskách se objevovali opravdu ti nej — muzikanti soudobé hudební špičky (J. Hrubý, V. Padrůněk, P. Kalandra, S. Kunst, J. Stivín). Tato sestava však patří již minulosti.

V nové skupině Vládi Mišíka, kterou uvidíme a uslyšíme v Hranicích dne 8. dubna t. r. se objevují jména Jaroslav Nejezchleba, Jan Hrubý, Stanislav Kubeš. Takže si můžeme být jisti, že se nám soubor představi v nové, rockovější podobě a že nás čeká svátek bezprostřednosti a nekonečného muzikantství.

SK

Sdružený klub ROH v Hranicích
pořádá dvoudenní kursy **STUDENÉ KUCHYNĚ**.
Zájemci se mohou hlásit v kanceláři SK ROH, tel. 20 74.

Zemřelí občané našeho města v měsíci ú n o r u 1986

Ott Vladimír, Hranice, Žižkova 1262, nar. 22. 1. 1923
JUDr. Rossi Otto, Hranice, Čsl. armády 1237, nar. 15. 10. 1913
Nový Gabriel, Hranice, Jungmannova 672, nar. 14. 2. 1902
Zemeneová Marie, Hranice, Struhlovsko 1536, nar. 7. 4. 1905
Rýparová Hedvika, Hranice, Olšovec 36, nar. 31. 3. 1910
Šubert Ladislav, Hranice, Vrchlického 709, nar. 1. 7. 1904
Vojáček Josef, Hranice, Gottwaldovo nám. 74, nar. 13. 9. 1930
Létal Josef, Hranice, Struhlovsko, nar. 4. 6. 1912
Dorňák František, Hranice, 1. máje 1661, nar. 26. 7. 1910
Fischbach Ladislav, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 23. 6. 1905
Fialová Anna, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 3. 6. 1905
Sekaninová Terezie, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 22. 7. 1899
Vašínska Josef, Hranice, Slavič 6, nar. 19. 3. 1901
Nádvorníková Marta, Hranice, Fuskova promenáda 870, nar. 27. 7. 1929
Grätzová Adolfína, Hranice, Olšovec 34, nar. 27. 3. 1899
Vocásková Blažena, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 4. 2. 1894
Vavříková Marie, Hranice, Olšovec 43, nar. 4. 4. 1899
Medková Štěpánka, Hranice, Drahotuše 206, nar. 27. 6. 1898
Fuchs Jan, Hranice, Drahotuše, Hranická 97, nar. 8. 11. 1914
Váňa Josef, Hranice, Komenského 389, nar. 28. 1. 1915
Šedrla Vladimír, Hranice, Hwiedzoslavova 915, nar. 5. 9. 1927
Kunovský Antonín, Hranice, Pod Hůrkou 535, nar. 10. 7. 1919
Smítalová Zdeňka, Hranice, Struhlovsko 1219, nar. 10. 9. 1937
Číhalová Ludmila, Hranice, Skalní 278, nar. 6. 11. 1907
Křístek Josef, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 17. 6. 1909
Holář Čestmír, Hranice, Hakenova 825, nar. 17. 1. 1929
Králová Milada, Hranice, Olšovec 52, nar. 14. 12. 1916

Čest a věčná památka všem zemřelým!

PROGRAMY KLUBU MLADÝCH

Středa 2. 4. malý sál 19.30 hod.	Poslechový večer PINK — FLOYD Připravil kolektiv KM
Úterý 8. 4. sokolovna 19.30 hod.	Koncert populární hudby VLADIMÍR MIŠÍK se skupinou ETC v novém obsazení
Čtvrtek 17. 4. velký sál 19.30 hod.	Koncertní vystoupení TONY ACKERMANN — kytaristy USA MARTINA KRATOCHVÍLA — klavíristy
Středa 23. 4. velký sál 19.30 hod.	FIALOVÝ VÍKEND Pořad sdružení Jiřího Vondráka, Pavla Váně a Richarda Laška. Moderní muzika (folk s rockovými prvky či akustický rock ovlivněný folkem). Současné texty v mnohém připomínají generační výpověď, vtip, vzpomínky a zamýšlení.
Pátek 25. 4. Olympia 20.00 hod.	Společenský večer s programem SENIOR KLUB

Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH, tel.: 20 74!

PROGRAMY SK ROH

Pondělí 7. 4. sál LŠU 19.30 hod.	VII. abonentní koncert KPH KONCERT MLADÝCH UMĚLCŮ Jana Macharáčková — klavír Ivan Ženatý — housle Jaroslav Kovář — klavírní doprovod Na programu díla W. A. Mozarta, L. Janáčka, S. Prokofjeva, G. Tartiniho, B. Bartóka, P. d. Sarasate.
Pondělí 7. 4. velký sál 19.00 hod.	Přednáška pro mládež ALKOHOLISMUS A TOXIKOMANIE
Neděle 13. 4. velký sál 15.00 hod.	TANEČNÍ DISKOTÉKA Uvádí Vojta Janiček
Neděle 20. 4. sokolovna 19.30 hod.	Hudebně zábavný program slovenských umělců ŽERTOVNÉ OBRÁZKY Účinkují: Herecká dvojice Mája Velšicová a Michal Slivka, hudební soubor Jána Halase, zpěvačky Mária Šolcová a Marta Saboová.
Pondělí 21. 4. velký sál 19.30 hod.	Zájezdové představení pražské „Violy“ P O Ž Á R Účinkují: Jan Faltýnek , herec Martin Mládek , kytarista

Čtvrtek 1. 5. Hudebně zábavný program slovácké dechovky
sokolovna
18.00 hod. **VLČNOVJANKA**
Kapelník Antonín Koníček, zpěváci V. Koníčková, M. Zábranská a J. Malina, lidový vypravěč Tonda Prajza z Bojkovic. Malebný kraj v okolí Vlčnova, slavné vlčnovské „jízdy králů“, hýřící barvy slováckých krojů a upřímnost lidových písní — to vše Vlčnovjanka přiblíží hudbou, zpěvem i slovem.

Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH, tel.: 20 74!
Změna programu vyhrazena.

PROGRAMY KINA SVĚT

1.—3. 4. **UBOŽÁCI**
Francouzský film podle slavného románu V. Huga.
Dvojprogram. Film je mládeži přístupný.

4.—7. 4. **ZLOČIN**
Francouzský film. Korupce a vražda v justičním paláci.
Film je mládeži nepřístupný.

8.—10. 4. **TOOTSIE**
Americký film. Neúspěšný herec v roli úspěšné herečky.
Americký film, mládeži nepřístupný.

11.—14. 4. **MARKÝZ DE GRILLO**
Italský film. Nenapravitelný šprýmař ve službách papeže.
Film je mládeži nepřístupný.

15.—17. 4. **MARKÉTA LAZAROVÁ**
Český film podle literární předlohy V. Vančury.
Dvojprogram. Film je mládeži nepřístupný.

18.—21. 4. **ZELENÁ LÉTA**
Český film. Příběhy o vojácích základní služby a jejich velitelích.
Film je mládeži přístupný, nevhodný pro děti do 12 let.

21. 4. **MLÁDÍ GENIA**
v 17.00 hod. Představení pro členy Klubu přátel sovětského filmu.

22.—24. 4. **VYJÍMEČNÁ SITUACE**
Český film, věnovaný XVII. sjezdu KSČ. O lidech, kteří začínali na konci jedné cesty.
Film je mládeži přístupný, nevhodný pro děti do 12 let.

25.—28. 4. **KOBRA, SMRT MANEKÝNY**
Japonský film. Korunní svědkyně, pronásledovaná najatými vrahy.
Film je mládeži nepřístupný.

29. 4.—1. 5. **KUKAČKA V TEMNÉM LESE**
Příběh dívky, zavlčené do říše zla. Český film.
Film je mládeži přístupný, nevhodný pro děti do 12 let.

Začátky představení jsou v 17.00 a 19.30 hodin. U filmů od 1. — 3. a od 15. — 17. dubna vyjímečně začátky v 16.30 hodin.
Změna programu vyhrazena.

PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI

každou sobotu v 15.00 hodin

5. dubna **PYŠNÁ PRINCEZNA**
Česká pohádka podle B. Němcové

12. dubna **DÁREK ČERNÉHO ČARODĚJE**
Sovětská pohádka

26. dubna **POHÁDKA SVATOJÁNSKÉ NOCI**
Česká pohádka

PŘEDSTAVENÍ PRO MLÁDEŽ

každou neděli ve 14.30 hodin

6. dubna **STÁT SE OPICÍ**
Americká filmová komedie

13. dubna **LIMONÁDOVÝ JOE**
Český film

20. dubna **SLADKÉ STAROSTI**
Slovenský film o strastiplných láskách cukrářského mistra.

PŘEDSTAVENÍ PRO ŠKOLNÍ DRUŽINY

v úterý a ve středu ve 13.30 hodin

8. a 9. 4. **KRTEK VE SNU**
Český film o krtkovi a jeho kamarádech

15. a 16. 4. **VELKÉ PUTOVÁNÍ BOLKA A LOLKA**
Polské pásmo

22. a 23. 4. **PERNÍKOVÝ DĚDEČEK**
České pásmo

29. a 30. 4. **MYŠKA A KOCOUR**
Polské pásmo

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic n. Bečvou vydává Sdružený klub ROH Hranice. Tisknou MTZ Olomouc n. p., provoz 12, Lepinova 21. — Cena 2,— Kčs. Povoleno ONV Přerov pod číslem: o 380823085.